

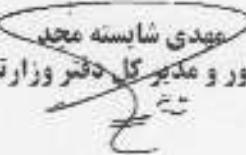
جمهوری اسلامی ایران
وزارت بهداشت و ماهنامه های رسمی
دفتر وزیر

شماره ۱۰۱/۴۴۷/۵
تاریخ ۱۳۹۲/۰۳/۱۸
پیوست داره
(ملمه سیاسی، خلاصه اقتصادی)

رئیس / سرپرست محترم دانشگاه / دانشکده علوم پزشکی و خدمات بهداشتی - درمانی
معاون محترم
مشاور محترم
قائم مقام محترم
مدیر عامل محترم سازمان انتقال خون ایران
رئیس محترم صندوق رفاه دانشجویان
سرپرست محترم انتبهو باستور ایران
مدیر عامل محترم شرکت مادر تخصصی بالایش و بیزوهن خون ایران
مدیر کل محترم دیرخانه هیئت مرکزی گزینش
سرپرست محترم مرکز روابط عمومی و اطلاع رسانی

با سلام و تحيات!

بدینوسیله آین نامه اجرایی قانون اصلاح ماده ۱۳ قانون مowardی، اتمامیدنی، ارتیسی و
بهداشتی که به توصیح مقام محترم وزارت رسیده است جفت استخسار و دستور اقدام لازم به پیوست ابلاغ
می شود.

مهدی شاپیسه محمد
مشاور و مدیر کل دفتر وزارتی

جمهوری اسلامی ایران
وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی

دفتر وزیر

در اجرای تبصره سه قانون اصلاح ماده ۱۳ قانون مواد خوردنی، آشاییدنی، آرایشی و بهداشتی مصوب آذر ماه ۱۳۷۹ مجلس سورای اسلامی و به استناد نامه شماره ۴۷۴۳۹/۹۲۵۶ مورخ ۱۳۹۲/۱/۲۴ دبیر هیات دولت و نامه شماره ۱۸۱۱۰/۲۵۰۴۰ مورخ ۹۱/۱۲/۱۵ معاونت حقوقی رئیس جمهور در خصوص آین نامه احرابی قانون اصلاح ماده ۱۳ قانون مواد خوردنی، آشاییدنی، آرایشی و بهداشتی، موضوع تصمیم جلسه مورخ ۱۳۹۱/۷/۱۸ شرای عالی سلامت و امنیت غذایی و تأکید بر صلاحیت قانونی وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی در ابلاغ آن، بدبین وسیله آین نامه مذکور به شرح ذیل برای اجراء ابلاغ می گردد:

فصل اول: تعاریف و کلبات

الف- تعاریف:

- ماده ۱: واژه ها و اصطلاحات به کار برده شده در این آین نامه به شرح ذیل تعریف می شود :
۱. وزارت: وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی، دانشگاه ها و دانشکده های علوم پزشکی تابعه.
 ۲. بهداشت محیط: عبارت است از کنترل عوامل فیزیکی، شیمیایی، بیولوژیکی، رادیوازوژیکی و غیر آن، از محیط زندگی که بر سلامت جسمی، روانی و اجتماعی انسان تأثیر می گذارد.
 ۳. بازارسی: فردی است که با دریافت کارت بازارسی از وزارت، به عنوان بازارس بهداشت مشناخته می شود و به عنوان حساب قصاصی (ضابط خاص) جهت کنترل و نظارت های حوزه موضوع آین آین نامه فعالیت می نماید.
 ۴. بازارسی: به عمل نظارتی گفته می شود که هدف از آن بررسی «بران انطباق شرایط موضوع و محل بازارسی با قوانین، مقررات و الزامات بهداشتی ناشی از آنها می باشد.

جمهوری اسلامی ایران
وزارت بهداشت و مهندسی امور پیشگیری

سازه
تایخ
پست

و تقریز

۵. آب آشامیدنی آب آشامیدنی آبی است که عوامل فیزیکی، شیمیایی، بیولوژیکی و رادیولوژیکی آن با ضوابط مقررات اعلامی از سوی وزارت مطابقت داشته باشد و مصروف آن عارضه سوئی در کوتاه مدت و یا دراز مدت در انسان ایجاد نکند.
۶. آلدگی آب آشامیدنی: آلدگی آب آشامیدنی عبارتست از تغییر خواص فیزیکی، شیمیایی، بیولوژیکی و رادیولوژیکی آب به گونه‌ای که آن را برای مصرف انسان نامناسب یا زیان آور سازد.
۷. مواد غذایی سالم: غذای سالم یا این، غذایی است که از مواد اولیه سالم و این نهیه شده باشد و عاری از مواد زیان مختلط و مضر بوده و از نظر بهداشتی در مقادیر مصرف معمولی در کوتاه یا دراز مدت زیانی متوجه بدن انسان نکند.
۸. مواد غذایی فاسد: غذایی است که رنگ، بو، عزه و قوام آن تغییر کرده یا دارای بار میکروبی بالا بوده و خوردن آن باعث حدسه زدن به سلامت مصرف کننده می‌گردد.
۹. مواد آرایشی و بهداشتی: یک ماده آرایشی به عنوان ماده یا فرآورده‌ای است که بتواند به طور انجصاری یا عمدۀ بر قسمت‌های خارجی بدن انسان شامل اپیدرم (پوست) سیستم مهر، ناخن‌ها، لب‌ها و اندام‌های زننده (خارجی)، دندان یا اجزای مخاطی حفره‌های دهانی به منظور یاکیزگی، معطر سازی یا حفاظت و یا نگهداری از آن‌ها در شرایط مناسب یا تغییر و اصلاح ظاهر و یا اصلاح نمودن بودی بدن استفاده شود.
۱۰. نظارت بهداشتی: فرآیند یا زرسی، ارزیابی، پایش، ارزشیابی و کنترل عوامل محیطی عی-
- باشد که به نحوی بر سلامت انسان اثرگذار است.
۱۱. اماکن عمومی موضوع این آینه نامه:

اماکن عمومی شامل: محیط‌های کار در وزارت‌خانه‌ها، موسسات و شرکت‌های دولتی و غیر دولتی، شهرداری‌ها و سازمان‌های وابسته، موسسات و نهاد‌های غیردولتی، مراکز بهداشتی درمانی، مراکز آموزشی و تربیتی و پرورشی، پرورشگاه، استخرهای شنا، پایانه‌های مسافری، راه‌آهن، فرودگاه و قطارهای مسافربری، وسائل حمل و نقل عمومی شهری و بین شهری آرایشگاه‌های مردانه، سالن‌های آرایش زنانه و کلینیک‌های زیبایی، مهمانخانه‌ها، سالن‌ها و

جمهوری اسلامی ایران
وزارت بهداشت و زندگان آموزشی

و فرودزیر

باشگاه های ورزشی، غسالخانه، آرامستان ها، گرمابه های مردانه و زنانه، خوابگاه های دانشجویی و مراکز آموزشی، مراکز نظامی و انتظامی (پادگان ها، مجتمع های مسکونی و منازل سازمانی)، مجتمع های بهزیستی، مسافر خانه ها، هتل ها، مهمنان پذیرها، متن ها، پانسیون ها، مراکز تفریحی و پارک ها، زندان ها، مراکز نگهداری سالمهندان، اردواه ها و مراکز تجمعی، سالن های تئاتر و سینما، فرهنگسرایها، مجتمع های خدماتی رفاهی و مراکز عرضه سوخت (همپ های گاز و بنزین)، مساجد و اماکن مذهبی، مراکز خدمات آمبولانس، سرویس های بهداشتی عمومی، مراکز دفع پسماند و مانند آن ها.

-۱۱. مراکز بهداشتی درمانی: مراکز بهداشتی درمانی شامل بیمارستان ها، رایشگاه ها، مطب ها، درمانگاه ها، کلینیک ها، مراکز مشاوره پزشکی، مراکز بهداشتی درمانی شهری روستایی، پایگاه های بهداشتی، خانه های بهداشت، دفاتر خدمات پرستاری، لابراتوار دندانسازی، داروخانه ها، مراکز کار با اشعه، آزمایشگاه های تشخیص طبی، مراکز توان بخشی، مراکز جراحی محدود، بخش های تزریقات و پاسخان، آسایشگاه های معلولین، طب هسته ای، فیزیوتراپی، رادیولوژی و مانند آن ها.

-۱۲. مراکز آموزشی و تربیتی: مراکز آموزشی و تربیتی شامل مدارس، آموزشگاه ها، حوزه های علمی، دانشگاه ها و دانشکده ها، هنرستان ها، مراکز تربیتی شبانه روزی، ندامگاه ها، مهدهای کودک، روستامهدها، مهدهای قرآنی، مراکز نگهداری معلولین ذهنی و مانند آن ها.

-۱۳. مراکز تهیه، تولید، توزیع، نگهداری، حمل و نقل و فروش مواد خوردنی، آشامیدنی، آرایشی و بهداشتی: این مراکز شامل مکان های پذیرایی و تغییری بین راهی، عطاری، بقالی، خواربار فروشی، رستوران، چلوکبابی، سلف سرویس، نالار پذیرایی، کافه قنادی، انواع شیرینی فروشی و کارگاه های شیرینی پزی، سوپر مارکت، لبیات فروشی، فروشگاه های بزرگ و رنجیرهای، فروشگاه های کوشت قرمز و سفید، فرآورده های خوراکی آبریان، میگو، طیور، زنبور، عسل، آلایش خوراک دامی و مواد پرتوئینی، آشپرخانه ها (کترینگ ها)، کبابی، حلیم پزی، آشپزی، کله پزی، حنگرکی، سیراب و شیردان، اگذیه و ساندویچ، بیتزا، مرغ سوخاری، چایخانه، قهوه خانه، رستوران های سنتی، آبصیوه، سنتی سازی و فروشی، یوفه، میوه و سبزی فروشی، میادین

(Phi)

جمهوری اسلامی ایران

وزارت بهداشت و مراقبت از مردم

دفتر وزیر

توزيع میوه و تره بار، مراکز طبیع و آبدارخانه و زارتخانه ها، موسسات و شرکت های دولتی و غیر دولتی، شهرداری ها و سازمان های راسته، نانوایی ها و انواع مراکز تهیه و عرضه نان، کارگاه ها و کارخانجات تولید انواع مواد غذایی و سسته بندی آن، سیستم های تامین آب آشامیدنی (ابنی، مخزن، تصفیه خانه و شبکه توزیع)، مؤسسات ارائه خدمات پذیرایی و کرامیه، ملوف و وسائل پذیرایی، آشپزخانه و سلف، سرویس کارخانجات صنعتی، کارگاه ها و کارخانجات و اماکن تولید بیخ و آب شرب، سردخانه های نگهداری مواد غذایی، انبار های نگهداری مواد غذایی، نبات و آبیات پزی، قدریزی، حلواسازی، عصاره گیری (آبغوره، آبلیمو، تهیه ترشیجات و عرقیات)، سبزی خردکار، وسیط حمل و نقل مواد غذایی، لبنتیات، سازی، کشک سایی، اماکن دامی، صنایع وابسته به دام مبادی و رودی مواد مشمول این آیین نامه، بازارچه های مرزی، بازارهای هفتگی و فصلی و مانند آنها.

۱۲-۱. اماکن دامی، مراکز، اماکن و واحدهای نگهداری، تکثیر و پرورش دام شامل هر نوع از حیوانات اهلی، طیور، آبزیان، زنبور عسل، کرم ابریشم، حیوانات آزمایشگاهی و پوستی، حیوانات باغ و حشن، چراگاه ها، مراعع، آبشخورها و مسیدگاه ها.

۱۲-۲. صنایع وابسته به دام: کشتارگاه ها، کارگاه ها، کارخانه ها، مراکز تولید، تهیه، آماده کردن مواد خام دامی، سردخانه های مواد پروتئینی با منشاء دامی، مراکز جمع آوری شیر و عسل، کارخانه های تولید خوراک دام، انبارهای نگهداری مواد اولیه خوراک دام و یا خوراک آماده دام و کارخانه های جوجه کشی.

۱۳. مسئول بهداشت محل: رئیس مرکز بهداشت استان و شهرستان.

۱۴. صلاحیت بهداشتی: تأییدیه ای است که وزارت در پاسخ به استعلام برای مقاضیان صدور، تجدید و انتقال هر نقره پروانه تأسیس یا کسب یا مجوز بهره برداری صادر می کند.

۱۵. مدیریت پسماند: کلیه عملیات مربوط به تولید، تکثیر، ذخیره در محل، جمع آوری، حمل و نقل، پردازش و بازیافت پسماند می باشد.

(۲)

جمهوری اسلامی ایران
وزارت بهداشت و ماهنامه امور پرسش

و فقره وزیر

۱۶. بهداشت فردی: عبارتست از رعایت دستورات و عادات بهداشتی و لوری جستن از رفتهایها و عادات غیربهداشتی که باعث می‌شود، فرد در معرض عوامل و شرایط بیماری زا قرار نگرفته و به بیماری ناآئی از آن‌ها دچار نشوند.
۱۷. بهداشت مواد غذایی: عبارتست از رعایت کلیه موادین بهداشتی در تمامی مراحل تولید، فرآیند، نگهداری، حمل و نقل و عرضه می‌باشد تا ماده غذایی سالم و با کیفیت به دست مصرف کنندگان برسد.
۱۸. بهداشت ساختمان: ویژگی‌های کمی و کیفی که تحت آن شرایط، نیازهای جسمی و روحی ساکنین در آن تأمین گردد و نیز از بروز و انتقال بیماری‌های واکیر و غیرواکیر، ایجاد سوانح و حوادث ناگوار، جلوگیری شود.
۱۹. بهداشت ابزار و تجهیزات: استفاده از ابزار و تجهیزات سالم و بهداشتی است.
۲۰. موارد بحرانی: مواردی است که عدم رعایت آن به طور مستقیم موجب به خطر افتادن سلامت انسان گردد.
۲۱. موارد غیر بحرانی: مواردی است که عدم رعایت آن به طور غیر مستقیم بر «سلامت انسان» اثر دارد.
۲۲. خود کنترلی بهداشتی: کنترل و پایش مداوم مالک، مدیر یا منتصدی مراکز و اماکن عمومی و یا ارائه دهنده خدمات در زمینه کنترل موارد بحرانی و غیر بحرانی و انتظام شرایط بهداشتی واحد خود با قوانین و مقررات بهداشتی می‌باشد.
۲۳. خود افظهاری بهداشتی: اظهار مالک مدیر یا منتصدی مراکز و اماکن عمومی یا ارائه دهنده خدمات در فواصل بازرسی بهداشتی مبنی بر انتظام محل، کالا و خدمات ارائه شده با قوانین و مقررات بهداشتی می‌باشد که از طریق تهیه و تنظیم اظهار نامه و ارائه آن به مستول بهداشت محل صورت می‌گیرد.
۲۴. کارت بهداشت (معاینه پزشکی): کارتی است که برای افراد مشمول این آینین نامه، مطابق دستور العمل معاونت بهداشت وزارت صادر می‌شود.

(۶)

جمهوری اسلامی ایران
وزارت بهداشت و مانآموزی

دفتر وزیر

۲۵. کواهینامه دوره آموزشی بهداشت اصناف: مدرکی است که برای افرادیکه بوردهای آموزش مربوطه را در آموزشگاه بهداشت اصناف مجاز از طرف وزارت با موفقیت سبدی نموده‌اند، صادر می‌گردد.

۲۶. دفع بهداشتی فاضلاب: دفع فاضلاب مطابق شرایط بهداشتی از قبیل دفع در چاه جانب اتصال به شبکه جمع اوری فاضلاب و نوع تصنیف خانه اختصاصی و سایر روش‌های مورد تأیید وزارت.

۲۷. پروانه بهداشتی: پروانه بهداشتی کواهی است که مطابق قوانین مقررات و ضوابط توسط وزارت برای مدت معین صادر می‌شود.

۲۸. سکونتگاه‌های غیر رسمی: سکونتگاه‌های غیر رسمی بخشی از بافت شهری هستند که عمدتاً مهاجرین روستایی و تپیدستان شهری را در خود جای داده‌اند و بدون مجوز و خارج از برنامه‌ریزی رسمی و قانونی توسعه شهری (طرح‌های جامع و تفصیلی) در درون و خارج از محدوده قانونی شهرها به وجود آمده‌اند و بطور عمدتاً فاقد سند مالکیت هستند و از نظر ویژگی‌های کالبدی و برحورداری از خدمات و زیرساخت‌های شهری دچار کمبود هستند.

ب- گلایات:

ماده ۲- بازارسین در اجرای وظایف این آیین نامه پس از طی دوره آموزشی مورد نظر قوه قضائیه به عنوان خاطط قضایی (ضابط خاص) تلقی و هر گونه تعرض به آن‌ها بخاطر انجام وظایفه مشمول قوانین و مقررات مربوط خواهد بود.

ماده ۳- وزارت مجاز است بازارسین خود را در اجرای وظایف تعیین شده در هر زمان به مراکز و اماکن مشمول این آیین نامه اعزام نماید. مالکین، مدیران، منتدیان و تعایندگان آن‌ها در مراکز و اماکن ذکر شده مکلف به همکاری می‌باشند.

ماده ۴- وزارت موظف است به منظور کنترل مواد مشمول این آیین نامه از سطح مراکز و اماکن، نسبت به مجهز نمودن بازارسان خود به تجهیزات سنجش و سایر ابزارها متناسب با قن آوری‌های روز اقدام نماید.

(۲)

جمهوری اسلامی ایران
وزارت بهداشت، درمان و آموزش پرستی

دفتر وزیر

ماده ۵- مراکز و اماكن مشمول اين آيین نامه، وزارتخانه ها، سازمان ها، مؤسسات و مراکز دولتى، خصوصى و عمومى، مراکز نظامى و انتظامى، همچنین شركت ها و مؤسسات و اشخاص حقیقى و حقوقى موظفند ضمن رعایت اين آيین نامه، اطلاعات درخواستى مرتبط را در اختیار بازرسان قرار دهند.

ماده ۶- مراکز نظامى و انتظامى (پادگان ها، مراکز نظامى و انتظامى حساس) موظفند با اخذ تمهيدات لازم نسبت به رعایت اين آيین نامه اقدام نمایند.

ماده ۷- وزارت موظف است جهت کنترل و بازرسی های بهداشتی از پادگان ها، مراکز نظامى و انتظامى حساس فناهنگی های لازم را با مسئولین مربوطه به عمل آورند.

ماده ۸- مدیران، منتصدیان و شاغلین مشمول اين آيین نامه ملزم به گذراندن دوره آموزشی در آموزشگاه بهداشت اصناف بوده و باید گواهی نامه مربوطه را اخذ نمایند.

ماده ۹- مؤسسات ارائه خدمات بهداشت محیط حق انتشار آگهی تبلیغاتی که موجب گمراحتی و فریب مردم شود و درج عنوانین مجعلو و خلاف واقع بر روی تابلو، سربرگ مؤسسه و پا طرق دیگر را ندارند و در صورت مشاهده وزارت مکلف است نسبت به معرفی مختلف به مراجع قضایی اقدام نماید.

ماده ۱۰- كلیه رسانه های گروهی برای درج آگهی های مرتبط با خدمات بهداشت محیط باید از وزارت مجوز دریافت نمایند.

ماده ۱۱- عرض و فروش مواد مشمول اين آيین نامه که فهرست آن توسط وزارت اعلام می گردد به صورت دوره گردی ممنوع است.

ماده ۱۲- وزارت حداقل يکسال پس از تصویب اين آيین نامه ترتیبی اتخاذ خواهد کرد تا حداقل سالی يکبار نتیجه سه بازرسی آخر انجام شده از مراکز و اماكن مشمول اين آيین نامه را به نحو مقتضی برای اطلاع عموم مردم و انجام رتبه بندی بهداشتی از طرق مختلف منتشر نماید.

(*)

جمهوری اسلامی ایران

وزارت بهداشت و ماهنامه امور پسندیدگی

دفتر وزیر

شماره
نایخ
پیوست

تبصره- نحوه اطلاع رسائی، رتبه بندی بهداشتی و اعلام آخرین وضعیت بهداشتی را معاونت بهداشت وزارت تعیین می نماید.

ماده ۱۳- معاونت بهداشت وزارت موظف است حداقل طی مدت سه ماه از تاریخ تصویب و ابلاغ این آیین نامه نسبت به تهیه دستورالعمل ها، چک لیست ها، ضوابط و راهنمایی اجرایی اقدام نماید.

ماده ۱۴- تهیه چک لیست های اختصاصی مرتبط با واحد های صنفی با همکاری شورای اصناف کشور خواهد بود.

ماده ۱۵- تهیه چک لیست های اختصاصی مرتبط با فروشگاه های گوشت قرمز و سفید (عمده و خرد فروشی)، فرآورده های خوراکی آبریان، میگو، طیور، الایش خوراک دائمی و مواد پروتئینی، با همکاری سازمان دامپردازی کشور خواهد بود.

ماده ۱۶- تهیه چک لیست های اختصاصی مرتبط با محصولات و فرآورده های خام دائمی به منظور اعمال کنترل و نظارت های بهداشتی در فروشگاه های گوشت قرمز و سفید (عمده و خرد فروشی)، فرآورده های خوراکی آبریان، میگو، طیور، الایش خوراک دائمی و مواد پروتئینی، توسط سازمان دامپردازی کشور و با همکاری معاونت بهداشت وزارت خواهد بود.

فصل دوم: شمول آینین نامه

ماده ۱۷- کلیه خدمات و عوامل محیطی، بهداشت فردی، بهداشت ساختمان و ابزار و تجهیزات کلیه مراکز و اماکن مشمول این آیین نامه موضوع بند های (۱۱) و (۱۲) عاده بک و همچنین بهداشت مواد خوردنی، آشامیدنی، آرایشی و بهداشتی بعد از تولید تا مصرف که بازرسین مکلف به بازرسی به منظور کنترل تأثیرات سوء آن می باشند. مشمول این آیین نامه می باشند.

ماده ۱۸- نظارت و کنترل اماکن دائمی و صنایع وابسته به نام از نظر بهداشت فرآورده، ساختمان و تجهیزات بر عهده سازمان دامپردازی کشور است. وزارت موظف است ضوابط و مقررات

(۲)

جمهوری اسلامی ایران
وزارت بهداشت، و دادگاه امور پس

و فرماندار

عمومی بهداشت ساختهان و تجهیزات را جهت اعمال در چک لیست های مربوط به سازمان
دامپزشکی کشور اعلام نماید.

عاده ۱۹۵۵- وزارت موظف است بر رعایت بهداشت فردی و سایر موارد بهداشت محیطی جز موارد
مندرج در ماده ۱۸ در اماکن دائم و صنایع وابسته به دام نظارت نماید.

ماده ۲۰۰۵- نظارت و کنترل فرآوردهای خام دائم در مراکز عرضه، توزیع و طبخ این فرآوردها
بر عهده سازمان دامپزشکی کشور و نظارت و کنترل بهداشتی این مراکز بر عهده وزارت «سی-
باشد، وزارت و سازمان دامپزشکی کشور در تدوین خواص و مقررات بهداشتی مربوطه با
یکدیگر همکاری می نمایند.

ماده ۲۱۵۵- کلیه مراکز و اماکن موضوع بندهای (۱۱) و (۱۲) ماده یک که واجد یا فاقد پرونده بهره-
برداری، کسب ویا هرگونه مجوز دیگر در محدوده شهری، روستایی، حاشیه شهرها (سکونتگاه-
های غیررسمی) و بین راهی، مشمول این آیین نامه می باشند.

فصل سوم: وظایف

ماده ۲۲۵۵- وزارت به منظور حفظ سلامت عمومی مكلف است کلیه مراکز و اماکن
مشمول این آیین نامه را از نظر تطبیق بهداشت فردی، بهداشت مواد غذایی، بهداشت
ساخته‌اندی و بهداشت ابزار و تجهیزات با موادین بهداشتی مربوط تحت نظارت مستمر
قرار نهاد و در صورت مشاهده نواقص و مشکلات بهداشتی، مراتب را به دستگاه
اجرامی مرقبیت، مدیران، مالکان و متصدیان مراکز و اماکن عمومی ابلاغ نماید.

ماده ۲۳۵۵- مستولیت پیگیری و اقدام تا رفع کامل نواقص بهداشتی بعهده مالک، مدیر یا
متصدی مراکز و اماکن مربوطه خواهد بود.

جمهوری اسلامی ایران
وزارت بهداشت و مهندسی امور پرسنل

دفتر وزیر

ماده ۲۴- مالکین، مدیران و متصدیان اماکن و مراکز مشمول این آیین نامه موظفند از خدمات دانش آموختگان بهداشت محیط به منظور خود کنترلی بهداشتی در محل کار خود به ترتیبی که توسط معاونت بهداشت وزارت با همکاری دستگاه های تدبیری از جمله شورای اصناف کشور، وزارت ورزش و جوانان، وزارت جهاد کشاورزی، سازمان دامپردازی کشور، وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی، وزارت آموزش و پرورش و وزارت صنعت، معدن و تجارت مشخص خواهد شد، استفاده نمایند.

ماده ۲۵- مالکین، مدیران و متصدیان مراکز و اماکن مشمول این آیین نامه موظفند به ترتیبی که توسط معاونت بهداشت وزارت با همکاری شورای اصناف کشور و دستگاه های اجرایی نامبرده در ماده ۲۴ مشخص خواهد شد شرایط بهداشتی و بهداشتی محل فعالیت خود را بر اساس ضوابط ابلاغی معاونت بهداشت وزارت اظهار نمایند.

ماده ۲۶- مراکز و اماکن مشمول این آیین نامه که دارای حداقل یک مورد نقص بحرانی بوده و طی انجام بازرسی در محل قابل رفع نمی باشد تا رفع کامل توافق، قسمت مریوطه به مدت ۴۸ ساعت بطور موقت تعطیل خواهد شد.

ماده ۲۷- در صورتی که نواقص بد رانی ظرف مدت ۴۸ ساعت برطرف نگردد، مکان مذکور تا رفع کامل نواقص تعطیل خواهد شد و پس از برطرف شدن نواقص و تایید مستول بهداشت محل از واحد مربوطه رفع تعطیل و فک مهر و موم خواهد شد مستول بهداشت محل به منظور رفع نواقص بهداشتی با اخذ تعهد نامه حضری از مالک، مدیر یا متصدی اجازه فک پلیم موقت را به منظور انجام اقدامات اصلاحی صادر می نماید.

ماده ۲۸- در رابطه با نواقص غیر بحرانی در صورتی که این نواقص حداقل تا ۶ روز برطرف نگردد، مکان مذکور تا رفع کامل نواقص تعطیل خواهد شد.

ماده ۲۹- مأمورین انتظامی موظفند در تمام مراحل اجرای عملیات بازرسی، تعطیل و مهد و موم با لاق و مهر کردن محل، مطابق قانون همکاری لازم را با بازرسین وزارت به عمل آورند و در صورت تشخیص و درخواست مستول بهداشت محل مکان غیر بهداشتی را با حضور بازرس تعطیل نمایند.

(ج)

جمهوری اسلامی ایران
وزارت بهداشت دهان آنور پسندزکش

و فرودگاه

سازمان
نحوه
پرست

ماده ۳۰- بازرسینی که برای نظارت بهداشتی اماکن و مراکز مشمول این آیین نامه تعیین واعذام می شوند مکلف متخلصین از مقررات بهداشتی غیر بحرانی را با ذکر موارد تخلف با تنظیم گزارش به مسئول بهداشت محل معرفی نمایند. مسئول بهداشت محل در صورت تایید گزارش به صاحب مرکز و یا مسئولین مربوطه اخطار می نماید تا حداقل ظرف مدت ۱۰ روز نسبت به رفع نواقص بهداشتی در مهلت تعیین شده اقدام کنند و در صورت عدم رفع موارد تخلف بعد از صدور اخطار تعطیل ۴۸ ساعته، دستور تعطیلی محل و مهر و موم و یا لاک و مهر آن را بدون حکم مراجع قضایی صادر می نماید و پس از بر طرف شدن نواقص و تایید مسئول بهداشت محل از واحد مربوطه رفع تعطیل و فک مهر و سوم خواهد شد. مسئول بهداشت محل به منظور رفع نواقص بهداشتی با اخذ تعهدنامه محضری از مالک، مدیر یا متصدی اجازه فک پلپ موقت را به منظور انجام اقدامات اصلاحی صادر می نماید.

ماده ۳۱- بازرسین در صورت مشاهده مواد تاریخ مصرف گذشته مشمول این آیین نامه، فاقد مجوزهای لازم از وزارت (مواد خوردنی، آشامیدنی، آرایشی و بهداشتی مشغول مجوز) و فاسد، مجاز خواهند بود ضمن معرفی متخلص به مراجع قضایی مواد مذکور را توقیف و جمع اوری نموده و در صورتی که مواد توقیف و جمع اوری شده دارای ارزش حداقل تا پنج میلیون ریال باشد مطابق نظر کارشناسی رأساً "با تهیه صورت مجلس و با رضایت صاحب کالا معذوم نمایند و یا با رعایت اصول بهداشتی برای مصارف دامی با مجوز سازمان دامپزشکی کشور و موارد مصارف غیر مستقیم انسانی با مجوز ارگان های زیصلاح ارجاع دهند. و در صورت عدم رضایت صاحب کالا و یا ارزش بیش از پنج میلیون ریال، پرونده متخلص منضم به کلیه مستندات توسط مسئول بهداشت محل به مراجع قضایی جهت بررسی و اقدام مقتضی ارسال خواهد شد.

ماده ۳۲- استفاده از آب آشامیدنی در مراکز و اماکن مشمول این آیین نامه الزامی است و آب مصرفی باید مورد تایید وزارت باشد.

(۱)

جمهوری اسلامی ایران
وزارت بهداشت و مهندسی نژادی

دفتر وزیر

شماره
نامه
پرست

ماده ۳۳-مالکین، مدیران و متصدیان کلیه مراکز و اماکن مشمول این آئین نامه مکلفند فاضلاب تولیدی واحد خود را به طریق بهداشتی مورد تأیید وزارت دفع نمایند.

ماده ۳۴-مالکین، مدیران و متصدیان کلیه مراکز و اماکن مشمول این آئین نامه مکلفند پسماند تولیدی واحد خود را به طریق بهداشتی مورد تأیید وزارت دفع نمایند.

ماده ۳۵-مالکین، مدیران و متصدیان کلیه مراکز و اماکن مشمول این آئین نامه مکلفند بنحوی فعالیت واحد خود را مدیریت نمایند که منجر به الودگی هوا و الودگی صوتی نشود.

ماده ۳۶-مالکین، مدیران و متصدیان کلیه مراکز و اماکن مشمول این آئین نامه موظف به رعایت قوانین و مقررات مربوط به رخانیات از نظر شرایط فروش، مسوعیت محرف کارکنان، مسروعیت مصرف عمومی و اطلاع رسانی مناسب می باشد.

ماده ۳۷-مالکین، مدیران و متصدیان کلیه مراکز و اماکن مشمول این آئین نامه مکلفند تمیزات لازم به منظور مبارزه با حشرات، جوندگان و جانوران موبدی را اتخاذ نمایند.

ماده ۳۸-مالکین، مدیران و متصدیان کلیه مراکز و اماکن مشمول این آئین نامه مکلفند نقش ساختمان واحد خود را به منظور انطباق با مواردین بهداشتی قبل از اصراء به تأیید وزارت برسانند.

ماده ۳۹-رعایت مقررات بهداشتی برای مراکز و اماکن مشمول این آئین نامه نظیر رعایت بهداشت محیط، بهداشت ساختمان، بهداشت ابزار و تجهیزات و وسائل حمل و نقل که توسط وزارت اعلام می شود الزامی است.

ماده ۴۰-رعایت بهداشت مواد غذایی و بهداشت فردی برای مدیران، متصدیان و کارکنان کلیه مراکز و اماکن مشمول این آئین نامه الزامی است.

(۲)

جمهوری اسلامی ایران
وزارت بهداشت و مهندسی امور پرسنل

و فقر و زیر

تبصره- وزارت باید به منظور کنترل مواد مشمول این آیین نامه از سطح مرکز و اماکن مشمول این آیین نامه، نسبت به برداشت نمونه مواد غذایی و در صورت لزوم توقیف، وقت محموله تا تعیین تکلیف مقاءت فضایی اقدام نماید.

فصل چهارم: بروانه وصلاحیت بهداشتی

ماده ۴۱- اتخاذ حرفه‌ی و حقوقی مقاضی فعالیت در زمینه خدمات بهداشت محیط نظیر مشاوره بهداشت محیط، فعالیت‌های مرتبط با خودکنترلی و خوداظهاری، بهداشتی‌سی خطر سازی و مدیریت سهمندو آموزشگاه بهداشت اصناف، اعم از بخش دولتی، خصوصی و یا تعاونی باید از وزارت بروانه فعالیت اخذ نمایند.

تبصره ۱- فعالیت شرکت‌ها و موسسات ارائه دهنده خدمات فوق باید زیر نظر فرد یا افراد واحد شرایط بعنوان مستول فنی انجام شود

تبصره ۲- شرایط و نحوه صدور بروانه فعالیت و مستول فنی طبق ضوابطی است که معاونت بهداشت وزارت اعلام خواهد نمود.

ماده ۴۲- مراجع صادر کننده بروانه تأسیس، بهره برداری و کسب مرکب و اماکن مشمول این آیین نامه موظفند قبل از صدور بروانه، صلاحیت بهداشتی معتبر را که توسط وزارت صادر شده است از مقاضی دریافت نمایند.

ماده ۴۳- کلیه شبکه‌های توزیع مواد مشمول این آیین نامه باید بروانه بهداشتی از وزارت دریافت نمایند.

تبصره ۱- شرایط و نحوه صدور این بروانه بهداشتی طبق ضوابطی است که معاونت بهداشت وزارت اعلام خواهد نمود.

تبصره ۲- صدور بروانه بهداشتی وسایط حمل و نقل محصولات و مواد خام دامی بر عهده سازمان دامپردازی کشور می باشد.

(Phi)

جمهوری اسلامی ایران
وزارت بهداشت و مانع امور پسند
دفتر وزیر

شماره
نامخ
پیت

ماده ۴۴- کیوسک ها و واحد های سیار و ثابت عرضه کننده مواد غذایی باید پروانه بهداشتی از وزارت دریافت نمایند.

تبصره- تصریط و نحوه حسدو ریوane های بهداشتی کیوسک ها و واحد های سیار و ثابت طبق ضوابطی است که توسط معاونت بهداشت وزارت اعلام می شود.

ماده ۴۵- شوراهای اسلامی شهر، روستا و شهرداری ها موظفند قبل از راه اندازی بازارهای هفتگی و فصلی از وزارت صلاحیت بهداشتی دریافت نمایند.

این آیین نامه متنstem بـ ۴ فصل، ۴۵ ماده، ۷ تبصره و ۳۲ بند برای اجراء ابلاغ می گردد.
رعایت مفاد چک لیست های اختصاصی، راهنمایها و دستورالعمل های این آیین نامه
توسط کلیه دستگاه های اجرایی، سازمان های دولتی، خصوصی، مردمی، مالکین، مدیران
و متصدیان مراکز و اماکن مشمول این آیین نامه الزامی است.
معاونت بهداشت وزارت مکلف است چک لیست های اختصاصی، راهنمایها و دستور عمل
های مربوط را در چارچوب این آیین نامه تهیه و ابلاغ نموده و در صورت لزوم هر ۳
سال یکبار بازنگری نماید.

با ابلاغ این آیین نامه، چک لیست های اختصاصی، راهنمایها و دستور عمل های مربوط
به آن، آیین نامه اجرایی تبصره ۳ ماده ۱۲ قانون اصلاح مواد خوردنی، آشامیدنی،
آرایشی و بهداشتی مصوب ۱۳۸۰/۶/۸ لغو می گردد.

